

OKRESNÁ PROKURATÚRA TREBIŠOV
Jána Husa 1925/15, 075 01 Trebišov 1

Číslo: 1 Pv 526/15/8811
EEČ: 2-69-96-2016

Trebišov 14.03.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Prečin Úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Trebišov

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

Dňa 22.04.2013 v predajni XXXXX uzatvoril so spoločnosťou XXXXX XXXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXX na meno XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, XXXXX XXXXX ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru na nákup tovaru na splátky, a to kombinovaná chladnička zn. Whirlpool WBE 3416TS v cene 399,- €, LED televízor zn. Samsung UE32EH4003 v cene 319,- €, rýchlvarná kanvica zn. Orava VK-3712X v cene 20,- €, mikrovlnná rúra zn. Zelmer 29Z022 v cene 99,- € a rádiobudík zn. Orava RR-19 v cene 20,- €, spolu v hodnote 857,- €, pričom úver sa zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach po 51,07 €, spolu teda celkom úver vo výške 1.225,68 €, kde pri uzatvorení úverovej zmluvy, za účelom získania uvedeného úveru, uviedol nepravdivé údaje o svojich príjmoch ako aj o svojom bydlisku, pričom doposiaľ neuhradil žiadnu splátku, čím týmto svojím konaním pre spoločnosť XXXXX XXXXX, IČO: XXXXX spôsobil škodu vo výške 1.225,68 €,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ OR PZ, Odbor kriminálnej polície, 2. oddelenie vyšetovania Trebišov dňa 07.09.2015 uznesením sp. zn. ORP-469/2-VYS-TV-2015 začal trestné stíhanie a dňa 29.12.2015 vzniesol obvinenie XXXXX vo veci prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

V priebehu vyšetovania bol vypočutý XXXXX, splnomocnenec spoločnosti XXXXX XXXXX, ktorý uviedol, že XXXXX uzatvoril s ich spoločnosťou zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere prostredníctvom ich obchodného zástupcu v predajni XXXXX, pričom predmetom zmluvy bol nákup tovaru na splátky a že doposiaľ nebola uhradená žiadna splátka. Keďže sa XXXXX v mieste trvalého ani prechodného pobytu, uvedeného na zmluve o spotrebiteľskom úvere nenachádzal, bolo po jeho pobyte vyhlásené pátranie a uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 26.10.2015 bolo trestné stíhanie prerušené v zmysle § 228 ods. 2 písm. a) Tr. por.

Po vypátraní pobytu obvineného bolo uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 26.11.2015 v zmysle § 228 ods. 5 Tr. por. v trestnom stíhaní pokračované.

Obvinený XXXXX pri výsluchu uviedol, že v období rokov 2010 až 2013 býval v Trebišove u svojej vtedajšej priateľky XXXXX, s ktorou sa niekedy v mesiaci apríl 2013 dohodli, že on zoberie nejaký tovar do domácnosti na splátky. Spolu išli do predajne XXXXX, ktorú vybrala jeho priateľka a tam vybrali tovar. Predavačovi povedal, že to chcú na splátky. Predavač mu vysvetlil podmienky, s ktorými on súhlasil. Predavačovi povedal, že pracuje ako brigádnik vo firme XXXXX. Predavač povedal, že musia počkať a po chvíli už im oznámil, že zmluva je schválená. Predložil mu na podpis zmluvy, ktoré on prečítal iba zbežne, hlavne si pozrel výšku splátky a ich počet a zmluvy podpísal. Pri podpisovaní si nevšimol, že na

zmluve je uvedená adresa jeho trvalého pobytu a predchádzajúceho pobytu a ani to, že je tam uvedený chybný údaj o jeho príjme, ako aj príjem jeho partnerky. Podľa vyjadrenia obvineného k uvedeniu už neplatnej adresy došlo tak, že počítač vygeneroval jeho osobné údaje z predchádzajúcej zmluvy, ktorú v tom čase už mal dávno uhradenú. Nepamätá sa, aby sa ho predavač pýtal na jeho bydlisko, ani na príjem jeho partnerky. Splátky nezačal splácať, pretože v tom čase nemal dostatok peňazí. Keď sa niekedy v októbri 2013 s priateľkou rozišiel, tak sa odsťahoval späť do XXXXX a všetky veci zostali v dome. Preto predpokladal, že keď veci ostali u priateľky, tak aj splátky bude splácať ona. Na otázku vyšetrovateľa PZ, či v predajni preukazoval svoje zamestnanie nejakými dokladmi, napr. dohodou alebo výplatnými páskami uviedol, že v predajni nič nepredkladal, pretože to od neho nežiadali.

Dňa 02.12.2015 a 28.01.2016 bola vypočutá XXXXX, ktorá uviedla, že je pravda, že v rokoch 2010 až 2013 žila v spoločnej domácnosti s XXXXX. Keďže počas ich vzťahu neprispieval do domácnosti, tak sa dohodli, že to vykompenzuje tým, že zoberie nejaké veci do domácnosti na splátky a on bude tieto splátky splácať. Uviedla, že je pravda, že s ním bola v predajni, kde si vybrala tovar. Nepamätala sa, či sa predavač pýtal na jej príjem, ale bola si istá, že ona svoj príjem nediktovala. Po ich rozchode sa priateľ odsťahoval. Veci ostali v dome a podľa

dohody ich mal platiť XXXXX.

XXXXX, ktorý predmetnú zmluvu v mene spoločnosti XXXXX XXXXX. s obvineným uzatváral uviedol, že na túto konkrétnu zmluvu si pre veľký časový odstup nepamätá. Podľa predloženej kópie zmluvy uviedol, že obvinenému vysvetlil úverové zmluvné podmienky, pretože je to jeho povinnosť, ktorú bez výnimky dodržiava. Keďže klient s týmito podmienkami súhlasil, uzatvoril zmluvu. Totožnosť každého klienta overuje na základe občianskeho preukazu a ešte jedného dokladu, čo bol v tomto prípade preukaz poistenca, čo je uvedené v zmluve. Potvrdenie o príjme a zamestnaní nežiadal, pretože to nie je potrebné, postačuje, ak klient nadiktuje svoje údaje. Čo sa týka uvedenia nesprávnej adresy prechodného pobytu uviedol, že je možné, že ak bol obvinený už predtým klientom spoločnosti, tak po uvedení jeho rodného čísla jeho osobné údaje sa automaticky do novej zmluvy doplnili.

Zo správy XXXXX, konateľa spoločnosti XXXXX vyplýva, že XXXXX, nar. XXXXX, v jeho spoločnosti nepracoval.

Pri posudzovaní trestného činu úverového podvodu je dokazovanie dodržania, či nedodržania obvyklej miery opatrnosti na strane poškodeného podstatné a dôležité, pretože môže byť aj dôvodom nenaplnenia znakov objektívnej stránky trestného činu úverového podvodu, teda nedodržanie obvyklej miery opatrnosti na strane poškodeného môže byť tak zásadné, že vylučuje naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, a to konkrétne znakov „vedenie do omylu“ a pôjde len o občianskoprávnu problematiku, kde riešenie sporných otázok bude spadať výhradne do kompetencie súdov v civilnom konaní.

K znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu je potrebné uviesť, že len uvedenie určitých nepravdivých skutočností nie je možné považovať za „vedenie do omylu“ v zmysle základnej skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, pretože uvádzanie, či deklarovanie nepravdy nič nehovorí o tom, či tieto nepravdivé skutočnosti boli alebo mohli byť aj objektívne spôsobilé oklamať poškodenú osobu, respektíve či k oklamaniu poškodeného došlo len preto, že ten zanedbal všeobecnú prevenčnú povinnosť a zjavne konal bez dodržania obvyklej miery opatrnosti.

V takom prípade možno hovoriť o tom, že ku škode došlo výhradne v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti na strane spoločnosti XXXXX t. j. porušením obvyklej miery opatrnosti, pretože za jej bežného dodržania by bolo vylúčené jej oklamanie, teda išlo by o konanie nespôsobilé uviesť niekoho do omylu a spôsobilým sa stalo výlučne vďaka zjavnému porušeniu obvyklej miery opatrnosti zo strany spoločnosti XXXXX ako poskytovateľa úveru.

V prípade, ak by spoločnosť XXXXX dodržala obvyklú, bežnú mieru opatrnosti, celkom ľahko by sa omylu vyvarovala. Teda vzhľadom k tomu, že podmienkou pre rozhodnutie o poskytnutí úveru je „dostatočný a pravidelný príjem“, vyžiadanim dokladov ako potvrdenie o výške príjmu, resp. iné potvrdenie preukazujúce príjem by k jej uvedeniu do omylu nedošlo. V tomto prípade jej XXXXX uviedol, že je zamestnaný v stavebnej firme, teda na overenie týchto údajov by postačovalo vyžiadanie napr. pracovnej zmluvy alebo inej dohody, resp.

výplatnej pásky, kde by bol uvedený tak zamestnávateľ ako aj výška mesačného príjmu. Preto nemožno hovoriť v tomto prípade o spáchaní trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, pretože nie je naplnený znak „vedenie do omylu“ v zmysle skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že v zmysle úverových podmienok spoločnosti XXXXX je samotná spoločnosť oprávnená požiadať klienta o predloženie dokladov, ktoré vierohodne potvrdzujú pravdivosť údajov uvedených v žiadosti o úver alebo návrhu úverovej zmluvy. Klient udeľuje spoločnosti súhlas k overovaniu pravdivosti týchto údajov a k osvedčeniu finančnej situácie klienta, a to aj u tretích osôb. V danom prípade by na naplnenie skutkovej podstaty postačovalo, ak poskytovateľ úveru preverí žiadateľa o úver bežnými prostriedkami, napr. vyžiadanim pracovnej zmluvy.

Na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj zo zabezpečených listinných materiálov, ktoré sú súčasťou spisu a po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne je zrejmé, že v danom prípade poskytovateľ úveru bez reálneho overenia údajov o zamestnaní a príjme klienta vedome a dobrovoľne podstúpil riziko nesplácania úveru.

Je potrebné uviesť, že na naplnenie skutkovej podstaty ktoréhokoľvek trestného činu je nutné, aby boli splnené všetky obligatórne znaky trestného činu. Na základe vyššie uvedeného teda nedošlo k naplneniu všetkých obligatórnych znakov prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

Týmto rozhodnutím nie je dotknuté právo poškodeného uplatniť si náhradu škody v inom konaní. Otázku, či v konkrétnej veci došlo k spáchaniu trestného činu, posudzujú orgány činné v trestnom konaní samostatne, podľa kritérií stanovených zákonom bez ohľadu na nároky a požiadavky oznamovateľa. Iba takýmto postupom možno posudzovať vec objektívne a zachovať v trestnom konaní princíp zákonnosti.

Vzhľadom k tomu, že vyšetrovaním nebolo preukázané, aby v danom prípade boli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, najmä objektívna stránka, teda uvedenie do omylu bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia, teda zastaviť trestné stíhanie proti obv. XXXXX, nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Mária Pačutová
prokurátorka